

Kudüs için ne yapabilirim

Prof.Dr. Ahmet Ağrakça

İslâm'ın mübarek ve kutsal mekanlarının üçüncüsü ve ilk kıblemiz Mescid-i Aksa'yı yüreğinde taşıyan şehir doğusu ve Batısıyla Kutsal mekanlarıyla birlikte 75 yıldır siyonist Yahudilerin işgali altında... Esir, boynu bükük, her gün şehitler veren, bağrında milyonlarca mağdur ve mazlum barındıran Filistin'in başkenti Kudüs... İslam dünyasının kanayan yarasının sürekli kan damlatan kalbi Kudüs... Bu şehrimiz tarihimiz boyunca defalarca saldırıya ve işgale maruz kalmıştır.

Hz. Resül, Peygamberimiz Muhammed'den (s.a.v) İsrâ ve Miraç yadigarı olarak kalan ve Cenab-ı Allah'ın bu ümmete tevdi' ettiği kutsal şehir, İslamî fetihten sonraki tarih diliminde de iki kez esir düştü. Haçlılar beşinci/onbirinci yüzyılda bir dönem bu kutsal mekanı ele geçirdiler. Fakat bu işgal uzun sürmedi... Zira İslam ümmeti bu acıya dayanamadı, bu zilleti kabullenemedi. Bu mübarek şehrin işgalini ve esaretini bir asra yakın bir müddet kalbinde ıstırap taşıyarak sabırla yeniden fethetmeye azmetti ve bu azmini gerçekleştirdi. Ümmetin dava sahibi imanlı mensupları bu işgale karşı direnmeyi bir görev kabul ettiler. Nihayet Salahaddin el-Eyyubî gibi şanlı bir Müslüman kumandan bu şehrimizin işgalini ve esareten kurtulması meselesini kendisine dert edindi. Bunun için bu işgal uzun sürmedi. Salahaddin tarafından Kudüs'ün yeniden fethedildiği günler öncesinde yaklaşık yarım asır süren heyecan dolu bir dönem yaşandı.

İşte o günlerde herkesin kalbi Kudüs için çarpıyordu. Şairler Kudüs için şiir yazıyorlardı. Marşlar Kudüs için çalınıyordu. Anneler bebeklerini uyutur ve avuturken Kudüs ninnileri ve marşları söylüyordu. Gençlerin gönlünde, zihninde ve ağzında hep Kudüs vardı. Kudüs'ün işgali zihinleri hep meşgul ediyordu. Her dava sahibi Müslüman'ın kalbinde Kudüs taşınyordu. Kalplere hâkim olan bu mübarek belde, orduları harekete geçiriyor, konferans ve toplantılar Kudüs için yapılıyordu. İlim adamları öğrencilerine, kumandanlar askerlerine hep Kudüs'ü hatırlatıyor ve esaretinin bitmesi gerektiğini zihinlerinde sürekli tutmalarını istiyorlardı.

Kısaca her mü'min ve her Müslüman "ben Kudüs için ne yapabilirim?" sorusunu kendi kendine soracak duygu ve sorumluluğu taşıy olmuştur. İlim adamları, devlet adamları, kumandanlar, askerler, esnaf ve tüccar, sanatkâr, âmir-memur, genç-ihtiyar, anneler, babalar ve çocuklar herkes, herkes bu soruyu soruyor ve sorumluluktan kurtulmanın yollarını arıyordu. "Ben Kudüs İçin ne yapabilirim"

Zira Kudüs'ün işgal altında olması bütün bir ümmeti sorumlu konumda tutuyordu. Herkes bu durum karşısında bir sorumluluk taşıyor ve kendi kendisine bir konum biçmeyi de görev kabul ediyordu. Zira ümmetin ilk kıblesi haçlıların işgali altındaydı. Bugün de siyonistlerin işgali altındadır. “Ben Kudüs için ne yapabilirim” sorusunu hep kendi kendisine soran ümmetin ferdleri bazen bu cevabı yine kendileri buluyorlardı.

Haçlı işgalinin sürdüğü o elim dönemde Atabeklerden Nureddin Mahmud Zengi zamanında yaşayan Halepli bir marangoz bu soruyu kendi kendine sorunca cevabını yine kendi mesleği ve imkanları içinde bulmuştu. Bir marangoz Kudüs'ü nasıl kurtarır veya oturduğu Halep'teki dükkanından bu şehrin işgalden kurtulması için ne yapabilirdi? Savaşa mı gitmesi gerekir, belki yaşı müsait değildi. Belki çoluk çocuğunu emanet edeceği kimse yoktu. Ama “Ben Kudüs için ne yapabilirim” sorusunu da zihninden asla eksik etmezdi. Bir marangoz Kudüs için ne yapabilir diye sürekli düşünürken zihni Kudüs'ün fethi ile meşgul olduğundan hatırına hemen bir görev gelir. Benim de görevim budur der: “Ben bir marangozum, yarın Allah'ın izniyle Kudüs fethedilecek ve ilk kıblemiz Mescid-i Aksa özgürlüğüne kavuşacaktır. Ama ne yazık ki zalim haçlılar bu mescidin minberini yok etmişlerdir. O halde ben de bu yüce mescide güzel bir minber yapabilirim. Bir marangoz olarak benim de bu şehre katkım bu olabilir.”

Bir mü'minin düşüncesi, bir Müslüman'ın zihni budur. Her insanın kendi çapında kendi imkanlarıyla yapabilecekleri vardır. Önemli olan neyi yapabileceğini düşünmektir. Minberi aylar süren bir gayret sonucunda yapar bitirir ve dükkanının bir kenarına koyar. Ben hayatta iken Kudüs işgalden kurtulur ve Mescid-i Aksa özgürlüğüne kavuşursa kendi ellerimle bu minberi götürür yerine yerleştiririm, yok eğer ben o fetih günlerinde hayatta olmaz isem, Müslümanlar bu minberi o mübarek şehri fethedecek olan kumandana teslim etsin ve Mescitteki yerine yerleştirilsin. Bu minber tam kırk iki yıl o marangozun dükkanında bekler. Sonra Kudüs Salahaddin tarafından fethedilince olayı bilen bu büyük kumandan derhal Halep'e bir ekip gönderip minberi Kudüs'e getirtir ve yerine yerleştirir. Minber 26 Receb 583 /1187 tarihinden 21 Ağustos 1969 tarihine kadar tam 782 yıl yerinde kalır. Ancak Mescid-i Aksa Siyonist işgalin fanatikleri tarafından yakılınca sadece birkaç parçası elde kalır. Bugün bu parçalara bakılarak minber yeniden Türkiye'de yapıldı ve yerine yerleştirildi.

Ama bugün Kudüs hâlâ işgal altındadır ve hem de 75 yıldan beri süren bir Siyonist işgal... Irkçı, zorba, faşist ve batının desteğini arkasına almış, alabildiğine

şımarık ve küstahça tavrıyla insafsızca zulmüne devam eden Yahudi işgali... Ve bunun karşısında büyük bir İslam dünyası, eli kolu bağlı olarak duruyor. Bu toprakları önemli bir kısmını 7 Haziran 1967 tarihinde kaybettiğimizde Filistin ile ilgili böyle bir direniş ve bilinç var olmadığı gibi o günün İslam dünyasının başında bulunanlar da daha çok dışa bağımlı ve ABD ile Avrupa'nın kuyrukluğunu yapan bir yönetim tarzını sürdürüyorlardı. Bugün oluşan İslamî hareket ve İslamî bilinç yönetim kadroları üzerinde belli ölçüde de olsa bir etki yapmış ve genel halk kitlesinde önemli bir düzeyde bir Filistin'i dava edinme bilinci ortaya çıkarmıştır. Bu bilinç ile Halepli marangozun sahip olduğu bilinç hemen hemen aynı ortak paydaların bilincidir. O günlerde haçlı işgaline son verme heyecan ve gayreti vardı. Bugün de bilinçli yönetici Müslümanların Filistin'e sahip çıkma ve Mescid-i Aksa'yı esaretten kurtarma arzusu ve gayreti vardır. Bu konuda hassas olan ve elinden geldiğince gayret eden Müslümanlar "Kudüs ve Gazze için ben ne yapabilirim" sorusunu sürekli olarak kendi kendilerine sormak zorundadırlar. Her Müslüman bu soruyu zihninde sürekli olarak canlı tutarsa, İlah'ın izniyle en kısa zamanda Kudüs'ün ve bütün Filistin'in geleceğinin daha da aydınlık günlere taşınacağı anlamını verecektir.

Aynen Kudüs'ün haçlı işgalinden kurtarıldığı günlerde olduğu gibi herkes Salahaddin el-Eyyubi'ni taşıdığı bilinç ve sahip olduğu duyguya sahip olursa bu mübarek şehir elbette esaretten kurtulacaktır. Salahaddin Kudüs işgali günlerinde şöyle düşünüyordu:

"Kudüs işgal altında iken bir Müslüman nasıl olur da gülebilir, Kudüs işgal altında iken bir Müslüman nasıl olur da rahat uyku uyuyabilir, Kudüs işgal altında iken bir Müslüman nasıl olur da rahat bir yemek yiyebilir ve rahatça bir su içebilir..."

Eğer bugün de bu ümmetin bütün ferdleri bu duyguyla yaşar ve bunu hayatının bir parçası haline getirirse, çevresi Allah tarafından mübarek kılınmış olan bu şehir ve dolayısıyla bütün Filistin Yahudilerin kirli ellerinden kurtulacaktır. İşgalin 75. yılında elinden bir şey gelmiyorsa "farzet ki körsün...bir taş al ve at... Elinden bir şey gelmiyorsa günde bir ekmek parasını da mı bu dava için, Kudüs ve Filistin için ayıramıyorsun? Her Müslüman'ın bu konuda bir şeyler yapabileceğine inanıyorum... Ancak 75 yıldır süren bu işgali unutmaz isek...